

## عنوان مقاله:

بررسی کاربست اقتدار مشروع در حاکمیت

## محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسنده:

اکبر امین کدوسرایی - کارشناسی ارشد حقوق عمومی دانشگاه تبریز

## خلاصه مقاله:

حکومت بر مبنای حقوق طبیعی، هرچند ضروری و طبیعی بوده، لکن تحدید حاکمیت و قدرت این حکومت، امری اساسی است. در مطالعات حقوق عمومی، اقتدار با قدرت و زور خالص، متفاوت است و نهاد صاحب اقتدار با مشروعیت پیوندی ناگسستنی دارد. مبنای چنین مشروعیتی ارشادات اولیه حقوق طبیعی است که زور خالص را در شرایطی با اعطای مشروعیت، به اقتدار تبدیل میکند. اقتدار، جنسی از قدرت دارد که مشروعیت بدان ضمیمه شده و نام قدرت مشروع را به خود گرفته است. نمونه عالی این اقتدار در داخل قلمرو دولت تحت عنوان حاکمیت است که ابزاری در دست حکومت میباشد؛ حاکمیتی که نه به عنوان یک نهاد مطلق، بلکه به عنوان یک نهاد نسبی علیرغم صفاتی چون مستمر و دائمی بودن، توسط قوانین طبیعی به عنوان نهاد مطلق، مقید و محدود شده است. این مقاله بیانگر تائید نسبی در حاکمیت و اطلاق در قوانین طبیعی، در نتیجه تحدید حاکمیت با قوانین طبیعی و مشروعیت است؛ حاکمیتی که با قید قوانین طبیعی، ضامن صیانت از حقوق طبیعی و مشروعیت از طریق عدالت طبیعی است، چراکه عدالت طبیعی بر پایه حقوق طبیعی بوده از دیکتاتوری اعمال حاکمیت جلوگیری میکند. باید خاطرنشان نمود که مشروعیت به عنوان شالوده‌ی اصلی پذیرش و مقبولیت در حقوق عمومی مدرن و دولتهای برآمده از آن نقش اساسی و بنیادین را ایفا میکند؛ چراکه عدم وجود هریک از مقبولیت و مشروعیت، اضمحلال دیگری را به دنبال دارد؛ و از این جهت نحوه اعمال و اجرای آن در جامعه، بسیار مهم و حیاتی میباشد و به همین خاطر است که با مفاهیمی همچون مشروعیت و مقبولیت در ارتباطی تنگاتنگ به سر میبرد. بهترین نمونه برای اعمال اقتدار مشروع، اعمال حاکمیتبرای تضمین حقوق است که به شکلی با رهبری و مدیریت جامعه سیاسی در ارتباط است.

## کلمات کلیدی:

مشروعیت، حاکمیت، اقتدار، دولت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1848303>

